

Toplum ve Hekim Yayın Kurulu'ndan

Aslında, herşey kötüye gidiyor gözükmeyle birlikte, çok da olumlu örnekler mevcut. Örneğin, birçok siyasi parti, kitle örgütü ve kuruluş bir araya gelip "savaş"a-özellikle tırnak içinde- karşı çıkıyorlar. Memur sendikaları, hükümetle masaya oturup, kamu çalışanlarının haklarını iyileştirmek için çaba harcıyorlar. Üstelik de, geleneklerindeki mücadelelilikle. Her ne kadar, AB paketi içinde geçtiyse de-gerçi AB paketi, bugüne kadar kan, ter, emek, mücadele ile oluşturulan bir çok demokratik talebin, "zenginler kulübü"nü uluslararası operasyonunun bir aracı olarak gündemimize sokulmuştur-, idam cezası kalkıyor-ki bu cezanın kaldırılmasının bizim örgütümüz için özel bir önemi var. Hatırlanacak olursa, 1985 yılında-henüz yaprakların pek kıpırdamadığı bir dönemde-Nusret Fişek ve TTB MK üyeleri, idam cezasına karşı çıktıkları için yargılanmışlardı. TTB'nin, idamın kaldırılması çerçevesinde, bu özel öneme binaen bir etkinlik yapması beklenir. Neyse...

Bu olumluluklara sevinme yeteneğinin yittiğinden mi, olumsuzluklar arasında olumlulukları görmek mümkün olmadığından mı bilinmez, bunlar pek öne çıkarılmıyor. Bu, bir acz durumuna denk düşmekte. Bu meseleyi ayrıca tartışmak gerek. Burada, aslında başka bir meseleyi gündeme getirmek istiyoruz. Türkiye'deki son gelişmeler, bu gelişmelerin içeriği, iç-dış dinamik ilişkisi...

Birincisi, siyasette algılama, kullanılan kavramlarla çok ilgilidir. Doğru kavram, doğru algı ve doğru tutum getirir. Kavramlardaki yanlışlar ise, yukarıdaki süreci aksatabilir. Örneğin, birçok kuruluşun "savaş" karşıtı bildirimlerini okuduk. Çok olumlu bulduk. Cesur bir girişim. Ancak, bu bildiriye, diğer bildirimlerde olan bir problem var. Özünde değil, bazı ifadelerinde. Bildiri, "savaş"a karşı çıkıyor. Bilindiği gibi, savaş, iki devletin birbiriyle bir konuda anlaşmazlığı nedeniyle olabilir, bir asi grubun ayaklanmasına karşı devletin müdahalesi biçiminde olabilir, bir devletin sınırları içinde belirli bir kesime yönelik saldırısı biçiminde-kirli-olabilir, çok sayıda devletin anlaşmazlığı şeklinde ortaya çıkabilir,vb. Ancak, bugünün Türkiye'sinde karşı çıkan, aslında ABD'nin ve müttefiklerinin, Irak'ı işgal etmesi olayıdır. Bunu savaş diye nitelendirmek, kavramsal değil, olgusal da bir hatadır. Hatırlanırsa, 1991 yılındaki Irak müdahalesinde de, "ne Sam, ne Saddam" gibi, emperyalist ile mağdurun-mağduru "kötü adam"la özdeşleştirerek-aynı kefeye konulduğu bir yaklaşım türemişti. Bu noktada, günümüz koşulları söz konusuysa, soyut bir savaş karşıtlığı yerine, ABD ve diğer emperyalist ülkelerin Irak'ı işgal etme girişimine karşı çıkmak, altı net bir şekilde çizilerek vurgulanmalıdır. Burada Saddam'ın "kötülüğü", Irak halkının çekeceği acıların gerçekleşmesi yapılamaz. İkinci nokta, iç gelişmeler-dış gelişmeler ilişkisi ve Türkiye'deki siyasi ortama yaklaşımdır. Bir baktık, Derviş, "söylediği her şey aynen uygulanırken", "erken seçim"den söz etti. 2004'e kadar iktidardayız diyen Bahçeli, bir anda "3 Kasım'da seçim" lafı etti. En büyük parti DSP, bu süreçte Cem, Özkan ve-sonradan farklı davransa da-Derviş tarafından "yarıldı". Tüm bunların müsebbiplerinden biri Derviş,-bir başka kavram karışıklığı olarak-"sol"u birleştirmeye soyundu. Üstelik bu işte, hem işçi, hem de işveren sendikalarının/ kuruluşlarının "hararetle" desteklendi. Gerisini daha iyi biliyorsunuz. Şimdi, geriye doğru gidelim. 2001 Şubatı'nda-2000 Kasımı'ndan gelen-bir kriz yaşadık (mı?). Başımıza IMF-Dünya Bankası "şapkalı" bir haciz memuru olarak Derviş oturdu (mu?). Söyledikleri harfiyen, diğer üç iktidar partisi tarafından-ona 4.ortak, hatta gizli başbakan muamelesi yapılarak-uygulan(ma)dı(mı?). Buna rağmen krizi atlamayan Türkiye'nin imdadına, Afganistan hareketinde, oraya asker göndermeyi kabul etmek yetiş(me)di(mi?). Herşey düzeliyor derken, Irak meselesi gündeme getirilip, Türkiye bu işe "ortak" edilme istendi(mi?). Sorun istenildiği gibi çözülemeyince, erken seçim lafı ortaya atılıp, yukarıdaki olaylar yaşandı(mi?). Irak'ın emperyalistlerce işgali sırasında, "Türkiye'de hükümette kim olmalı?" tartışmalarına, eski bir tanıdık-bayan başbakan-naçizane katkılarda bulun(ma)dı(mı?). Bunların üstüne, seçim öncesi tartışmalara bakalım; AKP'nin-"ılımlı islami" ABD-AB "şerbet"i ile "terbiye edilip", "zinde güçler"in tepkisinin nötralize edildiği ve "kıvama geldiği" izleniminden sonra- tartışılmaz üstünlüğüne karşı, kim kimle ittifak yapsın diyaloglarından başka bir şey var mı? Ne bir iddia, ne bir program, ne bir vaat? Sağlıkta olsun, sosyal ya da iktisadi alanda olsun, özgürlükler açısından olsun bir Türkiye geleceği çizilmekte midir? Hayır...

Bu noktada, süreçteki rollerine bakarak, siyasi partilerin çoğunun, kendilerine dayatılan AB paketi üzerinden bir seçim süreci yaşayacakları, "sterilize edilmiş" bir AKP ile ittifakı hangi grubun-partinin değil-yapacağı, IMF hacizciliği anlamındaki iktisat politikasını kimlerin üstleneceği, Irak işgali sırasında koltukta kimin oturacağı sorularına kendilerince bir yanıt verdikleri görülmektedir. Ancak, halkın yanıtının benzer olması savunulamaz. Önce, soruyu doğru sormakta yarar var, yanıtı sonra birlikte bulabiliriz; Türkiye'nin içinde bulunduğu krizden yararlanarak, emperyalistlerin Irak'ı işgaline Türkiye'yi öyle ya da böyle, gönüllü ya da gönülsüz katacak bir siyasi anlayışa ve onun uzantısı IMF hacizciliği politikasını sürdürecektir iktisat anlayışına, AB paketine indirgenmiş özgürlük anlayışına "evet" diyecek miyiz? Evet diyenlere savaş, gözyaşı, yoksulluk...görünüyor. "Hayır" diyenler beriyeye... Bu sayımız, "sendika" dosyası ile karşınızda. Eskişehir'den Bülent Yılmaz arkadaşımızın hazırladığı, daha çok da dışarıdan-hem derginin geleneksel kalemleri, hem de camia dışı anlamında-katkılarıyla oluşturduğu dosyamız, bir anlamda 62.sayımızdan sonraki, konuyla ilgili en kapsamlı çalışma da oldu. Umarız, beğenirsiniz. Eleştiri ve katkılarınızı bekliyoruz. Türkiye'de savaşın, IMF'nin, idamın, yoksulluğun değil, adalet, eşitlik, özgürlüklerin paylaşıldığı seçimlere...